

РОЗДІЛ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

РОЛЬ БІРЖ ПРАЦІ У БОРОТЬБІ З БЕЗРОБІТТЯМ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС THE ROLE OF LABOR EXCHANGE IN COMBATING EMPLOYMENT IN UKRAINE AND EU COUNTRIES

У статті проаналізовано сутність феномену безробіття. Визначено основні чинники формування та наведені позитивні та негативні наслідки даного явища. Проведено аналіз рівня безробіття в Україні та країнах ЄС. З'ясовано, що проблеми безробіття у країнах ЄС та Україні вимагають від держав, регіональних органів управління завчасної розробки та реалізації соціальних гарантій у сфері зайнятості населення працездатного віку. Досліджено, що високий рівень безробіття – це проблема, яку варто вирішувати і яка потребує глибокого наукового аналізу та вироблення практичних рекомендацій, які можуть використовуватися для розроблення і реалізації ефективної соціально-економічної політики. Вносяться пропозиції стосовно основних шляхів вирішення проблеми безробіття та цілеспрямованості активного підвищення рівня зайнятості населення.

Ключові слова: безробіття, біржа праці, світова економічна хвиля безробіття, зайнятість населення, ринок праці, трудові ресурси, трудова міграція, продуктивність праці, економічні проблеми.

В статье проанализировано сущность феномена безработицы. Определены основные факторы формирования и приведены положительные и отрицательные последствия данного явления. Проведен анализ уровня безработицы в Украине и странах ЕС. Выяснено, что проблемы безработицы в странах ЕС и Украина требуют от государств, региональных органов управления заблаговременной разработки и реализации социальных гарантий в сфере занятости населения трудоспособного возраста. Доказано, что высокий уровень безработицы – это проблема, которую следует решать и которая требует глубокого научного

анализа и выработки практических рекомендаций, которые могут использоваться для разработки и реализации эффективной социально-экономической политики. Вносятся предложения по основным путям решения проблемы безработицы и целеустремленности активного повышения уровня занятости населения.

Ключевые слова: безработица, биржа труда, мировая экономическая волна безработицы, занятость населения, рынок труда, трудовые ресурсы, трудовая миграция, производительность труда, экономические проблемы.

The article analyzes the essence of the phenomenon of unemployment. The main factors of formation are determined and the positive and negative consequences of this phenomenon are given. Analysis of the unemployment rate in Ukraine and EU countries has been conducted. It is revealed that the problems of unemployment in EU countries and Ukraine require from the states, regional authorities of the management of early development and implementation of social guarantees in the employment of the working-age population. It is investigated that high unemployment is a problem that needs to be solved and requires deep scientific analysis and development of practical recommendations that can be used for the development and implementation of effective socio-economic policies. Proposals are made regarding the main ways of solving the problem of unemployment and the purpose of actively raising the level of employment of the population.

Key words: unemployment, labor exchange, global economic wave of unemployment, employment of the population, labor market, labor resources, labor migration, labor productivity, economic problems.

УДК 331.5.07

Мантур-Чубата О.С.

к.е.н., старший викладач
кафедри управління персоналом
і економіки праці
Хмельницький національний
університет

Мельник І.В.

студентка
Хмельницький національний
університет

Толстюк М.І.

студент
Хмельницький національний
університет

Постановка проблеми. Безробіття є невід'ємною складовою ринкової економіки, одним із негативних наслідків самої природи ринку, результатом дії його головного закону – попиту і пропозиції. Усі країни світу прикладають багато зусиль для подолання даного явища, але жодній ще не вдалося ліквідувати його повністю. Дослідження проблеми безробіття в Європейському Союзі та Україні в сучасних умовах господарювання є надзвичайно актуальним. Враховуючи те, що в довгостроковій перспективі Україна планує увійти, як повноцінний партнер, до складу ЄС, досвід країн-учасниць цього об'єднання у сфері регулювання ринку праці є особливо важливим для нашої держави.

Аналіз основних досліджень і публікацій.

Проблеми безробіття досліджено у працях таких вітчизняних та зарубіжних дослідників, як М. Барінова, М. Міропольська, П. Нікіфоров, В. Саульська, Т. Черниш, Н. Тілікіна, У. Вагнер, Н. Вишневська, Т. Власенко, В. Гутник, І. Есаулова, В. Клавдієнко, О. Магницька, В. Мікловда, С. Пірожков, М. Пітюлич, Л. Семів, Л. Шевчук та багато інших.

Мета статті – дослідження ролі бірж праці у боротьбі з безробіттям в Україні та країнах ЄС.

Постановка проблеми. Досягнення високого рівня зайнятості є ключовою метою макроекономічної політики держави. Зазвичай під поняттям «зайнятість» розуміється діяльність працездатних

(економічно активних) громадян у системі народного господарства з метою отримання трудового доходу (заробітної плати) та задоволення особистих потреб, що не суперечить законодавству країни [1, с. 398]. Безробіття являє собою складне багатоаспектне явище, коли частина активного працездатного населення не може знайти роботу [4]. До зайнятого населення згідно з Законом України «Про зайнятість населення» належать особи, які працюють за наймом на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством. Також до зайнятого населення належать особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості. Особи, що навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах і поєднують навчання з роботою, належать до зайнятого населення. Безробітними вважаються працездатні громадяни у працездатному віці, які через незалежні від них причини не мають заробітку і трудового доходу, зареєстровані у Державній службі зайнятості як особи, що шукають роботу. Вони спроможні і готові працювати, але не отримують від служби зайнятості належної роботи, тобто роботи, яка відповідає їх професійній підготовці, стажу, досвіду та ін. [3].

Безробіття є макроекономічною проблемою, яку формують такі чинники:

1) структурні зрушення в економіці, що призводять до масштабних змін у структурі й кількості попиту на робочу силу;

2) зниження темпів економічного розвитку спричиняє зменшення кількості робочих місць, порушення збалансованості кількості працівників і кількості робочих місць;

3) недостатній сукупний попит;

4) інфляція викликає скорочення капітальних вкладень, зниження реальних доходів населення, що викликає збільшення пропозиції зі зменшенням попиту на робочу силу;

5) співвідношення цін на фактори виробництва, яке веде до переважання працездатних технологій;

6) сезонні коливання виробництва, що викликають зміни у попиті на робочу силу;

7) науково-технічний прогрес, що збільшує диспропорції між попитом і пропозицією цією робочою силою [4, с. 107].

Розглянемо рівень безробіття в Україні та країнах Європейського Союзу.

За даними статистики, у I кварталі 2017 року в Україні рівень безробіття серед економічно активного населення (розрахований за методологією МОП) становив 10,1% [5].

Серед осіб працездатного віку рівень безробіття дещо вищий і складає 10,5%. Загальна чисельність безробітних серед працездатного населення – 1,786 млн. осіб, серед яких 60% – чоловіки. При цьому, понад 64% безробітних проживають у міських поселеннях.

При становленні рівня безробіття враховують показники динаміки рівня непрацюючих в Україні (рисунки 1).

Для того, щоб знизити рівень безробіття в Україні вченими пропонуються впровадження наступних заходів [6]:

- збільшити державне фінансування програм професійного навчання;

- відновити ринок праці;

- відновити роботу підприємств, а внаслідок – створити нові робочі місця;

- покращити стан виробництва;

- дослідити ринок праці щодо актуальності різних спеціальностей;

- застосовувати новітні методи подолання безробіття, наприклад громадські роботи;

- створити сприятливий інвестиційний клімат у державі, адже залучення інвестицій дасть змогу не лише створювати додаткові робочі місця на існуючих підприємствах, а й розвивати підприємство та фермерство як головний із шляхів розв'язання існуючої проблеми;

- стимулювати підприємців до навчання, перекваліфікації й подальшого працевлаштування додаткової робочої сили, залучення приватного (як вітчизняного, так і іноземного) капіталу в райони зі стійким рівнем безробіття;

- знизити податки для підприємств за умови збереження робочих місць (для компенсування витрат на прийом нових працівників);

- створити умови для зростання самозайнятості;

- системно підтримувати розвиток молодіжного підприємництва та його інституційне забезпечення;

- збільшити фінансування заходів щодо надання ефективної підтримки пошуку робочих місць безробітним (ефективна діяльність вітчизняних бірж праці).

Останній пункт з перелічених заходів пропонується нами як один із ключових шляхів до вирішення проблеми безробіття в Україні. Зневірені безробітні зазвичай ідуть на біржу праці. Знайти нову роботу за допомогою центру зайнятості складно, однак можна пройти професійне перенавчання і навіть спробувати одержати гроші на відкриття власної справи [6].

Державна служба зайнятості (біржа праці) – централізована система державних установ, діяльність якої спрямовується та координується Міністерством соціальної політики України.

Отже, ми вважаємо, що біржа праці є тією необхідною складовою соціальної політики держави, що передусім виконує захисну функцію для таких незахищених верств населення як безробітні. Саме її ефективна діяльність може сприяти зменшенню рівня безробіття в Україні, і тому держава першочергово повинна вдосконалювати напрямки діяльності біржі праці [6].

Також, державна служба зайнятості здійснює виплати по безробіттю. Розмір допомоги по безробіттю визначається у% до середньої заробітної

плати, визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням.

Мінімальна сума допомоги по безробіттю в Україні в 2018 році становить 544 гривні [7].

У мінімальному розмірі допомога виплачується тим, хто за останній календарний рік має страховий стаж менше шести місяців або звільнений з останньої роботи з підстав, передбачених законодавством, а також переселенцям,

Рис. 1. Характеристика рівня безробіття в Україні [5]

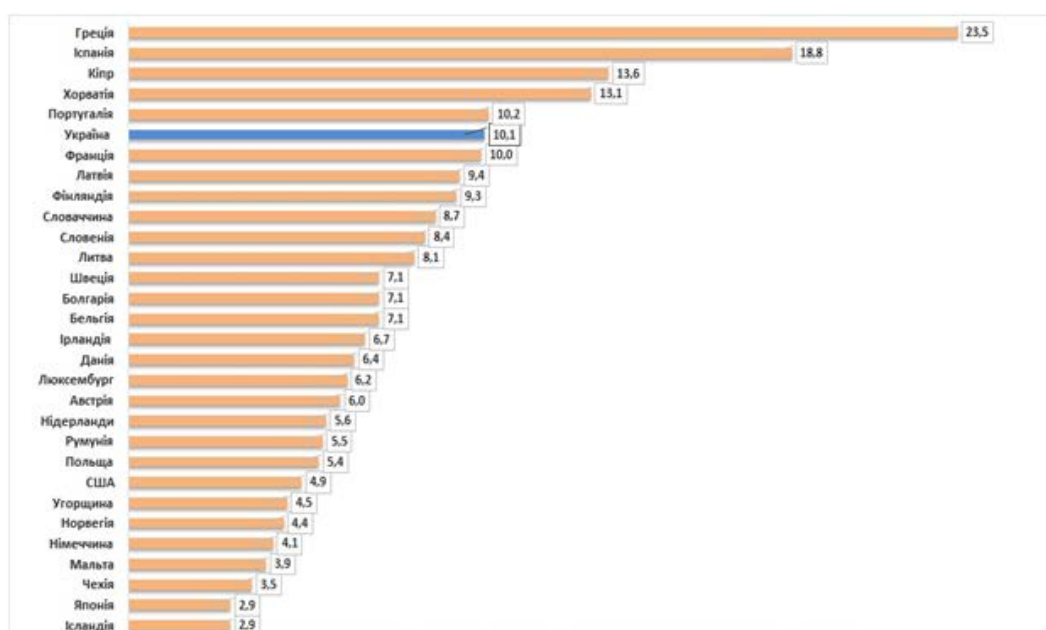

Рис. 2. Нарахування допомоги по безробіттю

випускникам навчальних закладів (без досвіду роботи) і демобілізованим зі служби в армії.

Варто зазначити, що допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

Безробітні, страховий стаж яких за останні 12 місяців до реєстрації на біржі праці перевищує півроку або мають перерву в роботі з поважних причин (строкова військова служба, навчання, догляд за інвалідом I групи або дитиною-інвалідом віком до 18 років або пенсіонером, який потребує постійного стороннього догляду) розмір виплат по безробіттю розраховується в процентному співвідношенні до їх середнього доходу (зарплати) в залежності від страхового стажу, але не менше мінімального розміру допомоги по безробіттю, встановленого для цієї категорії (1280 грн).

При виплаті допомоги по безробіттю першочерговим джерелом при нарахуванні є трудовий стаж (рисунок 2).

Сума виплат залежно від тривалості безробіття плавно зменшується. Так, в перші 90 днів безробітний отримує 100% призначеної йому грошової допомоги, наступні 90 календарних днів – 80%, в період, що залишився виплати становлять 70% [7].

Розглянувши рівень безробіття в Україні ми можемо ознайомитися з рівнем безробіття в країнах ЄС (рисунок 3).

Безробіття в єврозоні у червні 2017 року становило 7,7%, що є стабільним показником з травня 2017 та нижчим у порівнянні з 8,6% у червні 2016.

Серед держав-членів ЄС найнижчий рівень безробіття у Чехії (3,5%), Німеччині (4,1%) та Мальті (3,9%).

Один з найвищих рівнів безробіття знову відзначений в Греції – 23,5%. У Іспанії безробіття становило 18,8% станом на I квартал 2017 року.

Загалом рівень безробіття в Європейському Союзі за лютий 2017 року становив 9,5%.

Прогнозується, що рівень безробіття у ЄС буде становити 7,3% у 2018 році та 7% у 2019 році.

З огляду на те, що по всьому світу, має місце безробіття, економічне видання Challenges вирішило з'ясувати, де, скільки і на яких умовах європейські країни здійснюють виплати своїм безробітним громадянам [8].

Природно, що розміри допомоги по безробіттю та умови його отримання різняться в залежності від держави. Експерти Challenges опублікували список з десяти європейських країн, приклавши до нього необхідні вимоги для отримання допомоги.

Так, наприклад, основна умова отримання допомоги по безробіттю у Франції – це відрахування членських внесків, які становлять 6,4% (4% припадає на наймача, 2,4% на співробітника), протягом як мінімум чотирьох місяців з 28, що передують розірванню контракту.

При цьому розмір виплат буде дорівнювати 57,4% від середньої заробітної плати в період перед звільненням.

Зважаючи на різницю заробітних плат у керівного складу та підлеглих, у Франції встановлена максимальна сума виплат, яка дорівнює 6161 євро на місяць. Виплачувати допомогу по безробіттю країна готова від чотирьох місяців до двох років (до трьох для звільнених у віці понад 50 років).

У Німеччині людина, яка втратила роботу, може розраховувати на допомогу по безробіттю, якщо їй здійснювалися відрахування в розмірі 3%, протягом 12 місяців з 24, що передують звільненню. Розмір виплат дорівнює 60% від середньої заробітної плати (67% для громадян з дітьми). Максимальна сума виплат становить 2215 євро в Західній Німеччині і 1940 євро у Східній. Підтримувати своїх безробітних Німеччина може від 6 до 24 місяців.

В Італії ж розмір виплат залежить від галузі, в якій трудився безробітний. При цьому термін виплат становить 240 днів або 360 у віці понад

Кількість років трудового стажу	Сума виплат по безробіттю (у % від заробітної плати)
менше 2 років	50
від 2 до 6 років	55
від 6 до 10 років	60
більше 10 років	70

Рис. 3. Рівень безробіття економічно активного населення країн ЄС, у I кварталі 2017 року, у%

50 років. Щомісячний максимум по виплатах становить 931 євро для тих, хто отримували до 2014 євро на місяць. Якщо ж зарплата перевищувала цю цифру, допомога по безробіттю становитиме 1119 євро.

В Іспанії на утриманні держави безробітний може перебувати від чотирьох місяців до двох років при максимальному розмірі допомоги в 1397 євро.

У Данії максимальний термін виплат дорівнює двом рокам, а сума коливається в межах 2295 євро.

Бельгія надає більш вигідні умови щодо компенсації, розміри якої складуть 65% від останнього заробітку протягом перших трьох місяців, потім сума дорівнює 60%. У цілому розміри компенсації не можуть перевищувати 1541 євро.

В Австрії безробітний може одержувати допомогу, що дорівнює 55% від середньої заробітної плати. Максимальний розмір зарплати, по якому буде розраховуватися розмір допомоги, дорівнює 4020 євро. Тривалість виплат залежить від віку і сумарного терміну відрахувань, здійснених протягом роботи. У деяких випадках термін виплати допомоги по безробіттю може досягати дев'яти років.

Нідерланди готові підтримувати безробітних від 3 до 38 місяців з приблизним розміром допомоги в 4342,5 євро на місяць.

І, нарешті, Швейцарія виплачує допомогу по безробіттю залежно від віку та терміну відрахувань від 200 до 520 днів. Максимальний розмір допомоги становить 6986 євро на місяць [8].

В Україні максимальна сума допомоги по безробіттю може скласти 233 євро на місяць (таблиця 1).

Таблиця 1

Максимальна сума допомоги по безробіттю за місяць в Україні та країнах ЄС, євро

Країна	Максимальна сума допомоги по безробіттю за місяць у 2017 році, євро
Швейцарія	6986
Франція	6161
Нідерланди	4342,5
Австрія	4020
Данія	2295
Західна Німеччина	2215
Східна Німеччина	1940
Бельгія	1541
Іспанія	1397
Італія	931
Україна	233

Як видно з таблиці 1, в Україні максимальна сума допомоги по безробіттю за місяць є набагато меншою, ніж в розвинутих країнах ЄС. В 3 рази менша, ніж в Італії і майже в 30 разів менша, ніж в Швейцарії.

Існує безліч проблем щодо статистики безробіття, через які неможливо реально оцінити ситуацію і зробити відповідні висновки. До таких проблем варто віднести: неможливо врахувати осіб, які втратили "надію на працю", які не стоять на обліку в службі зайнятості; статистика не враховує часткову зайнятість; ті, хто примусово знаходяться у відпустках з ініціативи адміністрації, вважаються зайнятими; неправдива інформація з боку безробітних. Велика кількість працівників працюють без офіційного оформлення, тому майже неможливо перевірити тих, хто отримує виплати з безробіття, й задіяний в тіньовій економіці. При цьому статистика не враховує, що саме через відсутність роботи близько 7-9 млн наших співвітчизників виїхали за кордон на заробітки. Не входять до складу безробітних ні 2 млн селян, які живуть тільки із присадибного господарства, ні ті, котрі працюють на «чверть ставки», ні ті, що мають тимчасові підробітки. Значна частина населення зараз перебуває в умовах вимушеної неповної зайнятості. Тільки чисельність працюючих у режимі неповного робочого тижня перевищує 2 млн осіб [9, с. 111].

В Україні урядом запропоновано чотири напрямки подальшої реалізації соціальної реформи, які необхідно реалізувати для того, щоб поліпшити і підвищити якість і рівень життя громадян України. Одним із важливих і пріоритетних напрямків є підвищення зайнятості населення. Тобто соціальна політика держави спрямована на боротьбу з безробіттям, що є позитивним, адже це свідчить про небайдужість уряду до проблеми, яка є однією із найглобальніших у всьому світі. Не тільки країни, що розвиваються страждають від кризової ситуації безробіття, а й найрозвиненіші країни світу також поглинуті цією проблемою. Країни Європейського Союзу ведуть активну боротьбу з безробіттям, уряди цих країн розробляють і пропонують різноманітні заходи і напрямки щодо мінімізації такого негативного впливу на суспільство. Оскільки Україна має намір вступити до ЄС, уряд держави повинен добре аналізувати ситуацію, що склалася в ЄС, і робити відповідні висновки для себе. Можливо, при аналізі такої ситуації, Україна візьме для себе нові методи боротьби з безробіттям, що застосовуються в ЄС і саме це допоможе вирішити національні проблеми такого спрямування [10, с. 59].

Висновки з проведеного дослідження. Аналізуючи сучасний стан безробіття, визначено, що проблема безробіття є ключовим питанням у ринковій економіці, і якщо його не вирішувати, то неможливо налагодити ефективну діяльність економіки і рівень безробіття буде зростати. Можна виділити основні напрями його подолання: підвищення добробуту за рахунок особистого трудового внеску, підприємництва та ділової

активності; надання відповідної допомоги по безробіттю, збереження робочих місць та перепідготовка осіб, які втратили роботу; проведення ґрунтовної пенсійної реформи; сприяння всебічному державному захисту інтелектуального потенціалу суспільства; проведення спеціальних ярмарків праці для навчальних закладів з метою працевлаштування випускників; розширення досвіду організації зустрічей із роботодавцями та колишніми безробітними, які успішно знайшли роботу чи заснували власний бізнес; посилення координації міжнародної діяльності в частині інформаційного обміну з питань зайнятості; забезпечення стабільного фінансування та державної підтримки розвитку духовної сфери, освіти, науки і культури.

Основними напрямками вирішення проблеми безробіття у країнах ЄС та Україні, на наш погляд, можуть бути: стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу; відповідність держзамовлення на підготовку спеціалістів реальному стану попиту на робочу силу; надання податкових кредитів підприємствам за кожне нове створене робоче місце; надання допомоги з безробіття працівникам з тимчасовою зайнятістю; збільшення фінансування заходів щодо надання ефективної підтримки пошуку робочих місць безробітними; надання податкових пільг для підприємств з високою часткою зайнятого сільського населення тощо. Таким чином, питання безробіття є дуже актуальним, і потребує подальших досліджень.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Видяпина В. И. Экономическая теория: учебник / под общ. ред., В. И. Видяпина, А. И. Добрина, Г. П. Журавлевой и др. М.: ИНФРА-М, 2003. – 398 с.
2. Галкін Л. І. Втрати людського капіталу України : чинник безробіття / Л.Г. Галькін // Економіка та регіони : зб. наук. праць. – 2007. – № 2. – С. 110-113.
3. Зайнятість та безробіття. Ринок праці [Електронний ресурс] / Демографічна та соціальна статистика // Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 05.05.2018).
4. Мочерний С. В. Економічна теорія : навч. посіб. / С. В. Мочерний. – Київ : Академія, 2009. – 640 с.
5. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення 15.05.2018).
6. Ведерніков М.Д. Біржа праці в системі ефективного вирішення проблеми безробіття в Україні [Електронний ресурс] / Ведерніков М.Д., О.С. Мантур-Чубата // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – №20. – Режим доступу до журналу: <http://global-national.in.ua> (дата звернення: 15.05.2018).

7. Никоненко В. А. Ринок праці Європейських країн в умовах глобалізації та світової економічної кризи / В. А. Никоненко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2010. – № 2(10). – С. 58-63.

8. Про зайнятість населення : закон України від 05.07.2012 № 5067-VI // База даних «Законодавство України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5067-17> (дата звернення: 07.05.2018).

9. Юридичний портал України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lawportal.com.ua/> (дата звернення: 15.05.2018).

10. Семенова К. Д. Аналіз впливу економічної кризи на рівень безробіття в Україні // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2012. – № 1(44). – С. 106-111.

REFERENCES:

1. Vydjapyna V. Y. Ekonomycheskaja teoryja: uchebnyk / pod obshh. red., V. Y. Vydjapyna, A. Y. Dobry nyna, Gh. P. Zhuravlevoj y dr. M.: YNFRA-M, 2003. – 398 s.
2. Ghalkin L. I. Vtraty ljudsjkogho kapitalu Ukrajiny : chynnyk bezrobittja / L.Gh. Ghalkin // Ekonomika ta reghiony : zb. nauk. pracj. – 2007. – # 2. – S. 110-113.
3. Zajnjatistj ta bezrobittja. Rynok pracj [Elektronnyj resurs] / Demoghrafichna ta socialjna statystyka // Oficijnyj sajт Derzhavnoji sluzhby statystyky Ukrajiny. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua> (data zvernennja: 05.05.2018).
4. Mochernyj S. V. Ekonomichna teorija: navch. posib. / S. V. Mochernyj. – Kyjiv : Akademija, 2009. – 640 s.
5. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrajiny [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.ukrstat.gov.ua/> (data zvernennja 15.05.2018).
6. Vedernikov M.D. Birzha pracj v systemi efektyvnogho vyrishennja problemy bezrobittja v Ukrajini [Elektronnyj resurs] / Vedernikov M.D., O.S. Mantur-Chubata // Ghlobaljni ta nacionaljni problemy ekonomiky. – 2017. – #20. – Rezhym dostupu do zhurnal: <http://global-national.in.ua> (data zvernennja: 15.05.2018).
7. Nykonenko V. A. Rynok pracj Jevropejskykh krajin v umovakh ghlobalizaciji ta svitovoji ekonomichnoji kryzy / V. A. Nykonenko // Visnyk Berdjansjkogho universytetu menedzhmentu i biznesu. – 2010. – # 2 (10). – S. 58-63.
8. Pro zajnjatistj naselennja : zakon Ukrajiny vid 05.07.2012 # 5067-VI // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrajiny» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5067-17> (data zvernennja: 07.05.2018).
9. Jurydychnyj portal Ukrajiny [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.lawportal.com.ua/> (data zvernennja: 15.05.2018).
10. Semenova K. D. Analiz vplyvu ekonomichnoji kryzy na rivenj bezrobittja v Ukrajini // Visnyk socialjno-ekonomichnykh doslidzhenj. – 2012. – # 1(44). – S. 106-111.

Mantur-Chubata O.S.

Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer of the Department
of Personnel Management and Labor Economics
Khmelnysky National University

Melnik I.V.

Student
Khmelnysky National University

Tolstyuk M.I.

Student
Khmelnysky National University

THE ROLE OF LABOR EXCHANGE IN COMBATING EMPLOYMENT IN UKRAINE AND EU COUNTRIES

The article deals with the essence of the phenomenon of unemployment. Characterized by the factors of formation and the positive and negative consequences of this phenomenon are presented. Analysis of the unemployment rate in Ukraine and EU countries has been conducted. It is revealed that the problems of unemployment in EU countries and Ukraine require from the states, regional authorities of the management of early development and implementation of social guarantees in the employment of the working-age population. It is investigated that high unemployment is a problem that needs to be solved and requires deep scientific analysis and development of practical recommendations that can be used for the development and implementation of effective socio-economic policies. Proposals are made regarding the main ways of solving the problem of unemployment and the purpose of actively raising the level of employment of the population.

Considering this article, it was determined that the problem of unemployment is a key issue in a market economy, and if it is not resolved, it is impossible to establish effective economic activity and the level of unemployment will increase. Also, we highlight the following ways of overcoming: increasing welfare at the expense of personal labor input, entrepreneurship and business activity; providing appropriate unemployment benefits, saving jobs and retraining people who have lost their jobs; a thorough pension reform; promotion of comprehensive state protection of intellectual potential of society; holding special labor fairs for educational institutions with the aim of employment of graduates; expanding the experience of arranging meetings with employers and former unemployed who successfully found a job or established their own business; strengthening coordination of international activities in the area of information exchange on employment issues; ensuring stable funding and state support for the development of the spiritual sphere, education, science and culture.